

РЕШЕНИЕ

№ 40566

гр. София, 04.12.2025 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, Трето отделение 62 състав, в
публично заседание на 13.11.2025 г. в следния състав:

СЪДИЯ: Даниела Гунева

при участието на секретаря Емилия Митова, като разгледа дело номер **6650** по описа за **2025** година докладвано от съдията, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по реда на чл. 145 и сл. от Административнопроцесуалния кодекс (АПК), във връзка с чл. 172, ал. 5 от Закона за движението по пътищата (ЗДвП).
Образувано е по жалба на С. Н. Г., чрез адв. П. против Заповед за прилагане на принудителна административна мярка /ПАМ/ № 673/03.06.2025г. на старши инспектор в група „ООР“ , сектор „ОП“ в 09 РУ при СДВР, с която на жалбоподателя на основание чл. 171, т. 1, б. "б" от Закон за движение по пътищата е наложена принудителна административна мярка – Временно отнемане на свидетелството за управление на моторно превозно средство на водач до решаване на въпроса за отговорността, но не повече от 18 месеца, и е отнето СУМПС №[ЕИК].
Заповедта се оспорва като нищожна, алтернативно като незаконосъобразна. Твърди се, че е налице порок във формата, липсва на фактически и правни основания за издаването ѝ, сочат се несъответствия между изложеното в нея и съставения АУАН. Отделно в АУАН са налице непълноти и несъответствия, липсата на отразяване дали е издаден талон за медицинско изследване. Излага се , че не е установено и доказано твърдяното нарушение. Не се претендират разноски.

В съдебно заседание жалбоподателят редовно призован не се явява. Представява се от адв. П. , надлежно упълномощена, която моли жалбата да бъде уважена.

Ответникът по жалбата не изпраща представител. В писмени становища от юрк А., юрк. И. и юрк. В.-Г. се излага доводи за законосъобразност на оспорения акт. Прави се възражение за прекомерност на адвокатското възнаграждение. Претендират се разноски.

СГП не изпраща представител, не изразява становище.

Съдът, като взе предвид становищата на страните и доказателствата по делото, включително тези

в административната преписка, обсъдени поотделно и в тяхната съвкупност намира за установено от фактическа страна следното:

На 03.06.2025г. С. Г. в качеството на водач, управлявал Ф. П. с рег. [рег.номер на МПС] около 10,48ч. при извършена проверка на [улица] с драг тест, водачът отказва да бъде изпробван. С това е нарушил чл. 174 ал.3 от ЗДВП. Тези обстоятелства са описани като фактически основания за издаването на АУАН серия GANº 3997964.

На 03.06.2025г. е издадена Заповед за прилагане на принудителна административна мярка № 673 от А. П. – старши инспектор при 09 РУ СДВР, с която на жалбоподателя на основание чл. 171, т. 1, б. "б" от Закон за движение по пътищата е наложена принудителна административна мярка – Временно отнемане на свидетелството за управление на моторно превозно средство на водач до решаване на въпроса за отговорността, но не повече от 18 месеца. В същата е посочено, че С. Г. управлява МПС Ф. П. с рег. [рег.номер на МПС] около 10,20ч. в [населено място], като отказва да бъде проверен с техническо средство, поради което са налице предпоставки за прилагане на ПАМ временно отнемане на свидетелството за управление на МПС.

Заповедта е връчена на нейния адресат на 03.06.2025 г.

По делото са приобщени копие талон за изследване №311626, връчен на Г. в 11.20ч., протокол за медицинско изследване, с отбелязване че Г. отказва да даде кръв. Приложена е докладна записка от Й. К., съставителя на АУАН, с искане за допълването му, поради пропуски.

При горната фактическа обстановка, съдът формира следните правни изводи:

Жалбата е допустима за разглеждане по същество като подадена от активно легитимирана страна, при наличието на правен интерес от оспорване, пред компетентния съд и в срока по чл. 149, ал. 1 от АПК.

Съгласно разпоредбата на чл. 168, ал. 1 от АПК съдът не се ограничава само с обсъждане на основанията, посочени от оспорващия, а проверява законосъобразността на оспорения административен акт на всички основания по чл. 146 от АПК.

Съгласно чл. 172, ал. 1 от ЗДВП принудителните административни мерки по чл. 171, т. 1, 2, 2а, 4, т. 5, буква "а", т. 6 и 7 се прилагат с мотивирана заповед от ръководителите на службите за контрол по този закон съобразно тяхната компетентност или от оправомощени от тях длъжностни лица. Със Заповед № 513з-4536/31.05.2022 г. директорът на СДВР на основание чл. 43 ал.4 от ЗДВП са определени лицата, които да осъществяват контролна дейност, да издават фишове и АУАН по ЗДВП, в която фигурират А. П. и Й. К.. Представена е Заповед 513з-6400/07.07.2023г. с която е определено, че ЗППАМ могат да се налагат от полицейски органа по чл. 142 ал.1т.1 от ЗМВР при отдел ПП СДВР, от отдел ОП сектори ОП в РУ на СДВР и отдел СПС. Представена е и Заповед №8121з-1632/02.12.2021г. от Министъра на вътрешните работи. От анализа на цитираните заповеди следва, че оспорената заповед е издадена от компетентен орган.

При преценка на материалната законосъобразност на заповедта, съдът взе предвид следното:

Съгласно чл. 171, т. 1, б. Б от ЗДВП, за осигуряване на безопасността на движението по пътищата и за преустановяване на административните нарушения спрямо водач, който управлява моторно превозно средство с концентрация на алкохол в кръвта над 0, 5 на хиляда, установена с медицинско и химическо лабораторно изследване или с изследване с доказателствен анализатор, или с друго техническо средство, определящо съдържанието на алкохол в кръвта чрез измерването му в издишания въздух, или след употреба на наркотични вещества или техни аналози, установена с медицинско и химико-токсикологично лабораторно изследване или с тест, както и който откаже да бъде проверен с техническо средство или с тест, изследван с доказателствен анализатор или да даде биологични проби за химическо изследване и/или химико-токсикологично лабораторно изследване за установяване на концентрацията на алкохол в кръвта

му и/или за употреба на наркотични вещества или техни аналози, се прилага принудителна административна мярка "временно отнемане на свидетелството за управление на моторно превозно средство". При настоящата законова регламентация необходимата материалноправна предпоставка за налагане на мярката е установено по надлежен ред управление на МПС под влияние на наркотични вещества или алкохол, респективно отказ да бъде извършено изследване. Нарушението на водача следва да е констатирано със съставен акт за административно нарушение от компетентните длъжностни лица, който съгласно чл. 189, ал. 2 ЗДвП има обвързваща доказателствена сила до доказване на противното. В конкретния случай констатациите в акта за установяване на нарушението са противоречиви и неясни до степен, че не може еднозначно да се приеме кога и къде е извършено твърдяното нарушение.

Релевантният за приложението на чл. 171, т. 1, б. Б от ЗДвП юридически факт е допуснато административно нарушение, което следва да е установено и подведено под приложимата материалноправна норма за ангажиране на административната отговорност на жалбоподателя..

В конкретния случай оспорената заповед е издадена при допуснато съществено нарушение на административно-производствените правила, което от своя страна е довело до неизяснена фактическа обстановка и поради това до необосновани правни изводи, които са в противоречие с материалните разпоредби на закона. Заповедта за прилагане на ПАМ е издадена при недостатъчно и непълно изясняване на фактите и обстоятелствата, имащи значение за случая по смисъла на чл. 35 от АПК, относно приложението на чл. 171, т. 1, б. Б от ЗДвП. Заповедта не съдържа всички изискуеми реквизити по чл. 59, ал. 2 от АПК. Липсва посочване на фактическите основания за издаването ѝ – обстоятелствата, съставляващи нормативно установените материалноправни предпоставки за прилагане на ПАМ по чл. 171, т. 1, буква "б" от ЗДвП.

В нея не е посочено, че при съставянето на АУАН, на жалбоподателя е бил издаден талон за вземане на кръвна проба– приложен по делото/л. 16/, в същата са посочени обстоятелства, които са в противоречие с тези, фигуриращи в АУАН, а именно часа на установяване на нарушението, не е посочено мястото на установяване на нарушението, както и всички други обстоятелства, имащи значение за формирането на елементите от състава на нарушението. Отделно от изложеното, в самия АУАН липсват фактически установявания, които безпротиворечиво да излагат при какви обстоятелства е установено нарушението. Посочени са различни места на установяване на нарушението.

Следователно заповедта за прилагане на ПАМ е издадена при неизяснена фактическа обстановка в нарушение на чл. 35 от АПК, като допуснатото нарушение е особено съществено, тъй като нарушава възможността да се осъществи правото на защита.

Предвид изложеното съдът намира, че оспореният административен акт е издаден при допуснато съществено нарушение на административно-производствените правила, поради което се явява немотивиран и недоказан и поради това постановен в несъответствие с материално-правните разпоредби и целта на закона. В този смисъл жалбата против него се явява основателна и същият следва да бъде отменен като незаконосъобразен.

Воден от гореизложеното и на основание чл. 172, ал. 2, предл. второ от АПК, АССГ, 62 състав
Р Е Ш И:

ОТМЕНЯ Заповед за прилагане на принудителна административна мярка /ПАМ/ № 673/03.06.2025г. на старши инспектор в група „ООР“ , сектор „ОП“ в 09 РУ при СДВР
Решението е окончателно.

Съдия:

